

beretning over tilsynet efter lov om kemiske stoffer og produkter, og jeg har derfor bedt Miljøstyrelsen om at sørge for, at de interne årlige beretninger fremover bliver gjort offentlige.

Endelig vil jeg udtrykke sympati for forslaget om at graduere mængdegrænserne for stoffer efter farlighed, men jeg vil gerne understrege, at mange af stofferne i dag er EU-regulerede. Jeg vil foreslå, at punktet eventuelt bliver drøftet nærmere i udvalget, når vi ser på forslaget.

På baggrund af disse bemærkninger ser jeg frem til et positivt udvalgsarbejde.

Lis Greibe (S):

Hver eneste dag udsættes vi for tusindvis af kemiske stoffer, både på arbejdet og i fritiden. Kemiske stoffer bruges til fremstilling af mange produkter, og de findes i vort arbejdsmiljø og i det ydre miljø. Mange af disse stoffer er giftige, og derfor fastsætter myndighederne grænseværdier, som gør det muligt for os at udnytte stoffernes tekniske fordele og samtidig undgå risici.

Der anvendes i dag omkring 20.000 kemiske stoffer og markedsføres omkring 70.000 kemiske produkter i Danmark, og der opfindes i rasende tempo nye kemiske stoffer, nye former for sammensætning af vore i virkeligheden ganske få grundstoffer.

Der dukker desværre også til stadighed nye skadelige følgevirkninger op efter kemiske stoffer, som har været i brug i mange år, virkninger, som man ikke har set tidligere, og som det derfor ikke har været muligt at undersøge; det gælder f.eks. østrogenlignende stoffer.

Der er ikke altid klarhed over, hvordan sammenblandingen af kemiske stoffer indvirker på mennesker, og nedbrydningsprodukterne er nogle gange mere farlige end moderproduktet, hvilket øger mængden af potentielt farlige stoffer betragteligt.

Jo, der er absolut grund til at være oppe på mærkerne og være bevidst om det ansvar, som også vi politikere har, og i Socialdemokratiet er vi ganske klar over den foruroligende risiko, der ligger i, at mennesker udsættes for så mange farlige kemiske stoffer.

Dagens beslutningsforslag fremsat af SF lægger op til en skærpelse af tilsynet med, at der reelt leves op til loven om kemiske stoffer og produkter. I beslutningsforslaget forsøges en præcisering af den ånd, der ligger bag, og her gives bud på skærpede tilsynsprincipper ved fastsatte grænser.

Hermed skyder SF efter min mening selv sit forslag i sænk. Man kan ikke opstille en tilsynsfrekvens styret af, hvor mange ton der produceres eller importeres af kemiske stoffer pr. år. Ganske få kilogram af et stof kan være tusind gange mere farligt end tonsvis af et andet. Tilsvarende vil tilsyn mindst hvert tredje år for nogle stoffers vedkommende være alt for lidt.

Jeg vil hellere vende problemstillingen om og spørge: Står det virkelig så galt til med Danmarks måde at håndtere loven om kemiske stoffer på?

Den 9. juli 1993 fik vi en bekendtgørelse om lov om kemiske stoffer, og den er suppleret med ændringslove. I kølvandet på denne lov eksisterer der en lang stribe af bekendtgørelser og vejledninger, der fastlægger grænser og regler. Ministeren har bemyndigelse til fastlæggelse af disse, og det har ikke skortet på ministerens vilje til en indsats på dette område, ligesom ministeren netop har fremlagt en handlingsplan med initiativer også vedrørende kemikalielovgivningen.

Der eksisterer allerede i dag et omfattende kontrolapparat, der lever op til de lovbundne opgaver. Kemikalieinspektionens opgaver omfatter handelskontrol og produktkontrol i form af almindeligt tilsynsarbejde eller i form af organiserede kampagner.

Ud over kemikalieinspektion er Arbejdstilsynet, levnedsmiddelkontrollen og kommunerne de institutioner, der håndhæver kemikalielovgivningen gennem tilsyn og kontrolopgaver.

I stedet for at tale om mere tilsyn eller forsøge via talgrænser at lovfæste tror jeg, at det er andre håndtag, der skal gribes i. Her skal f.eks. nævnes en forebyggende strategi, hvor man inddrager de potentielle forurenere og andre aktører, en adfærdsstrategi, hvor virksomheder og mindre erhvervsdrivende, jordbrugere, befolkning m.v. inddrages i en fælles målsætning og et fælles ansvar og medvirker til, at miljøet og naturen beskyttes og bevares i varieret og ren tilstand til vore efterkommere.

Elektronikken som medhjælper skal også udnyttes bedre.

Teknologinævnet har udarbejdet et glimrende slutdokument og ekspertoplæg fra en konsensuskonference i juni 1995 med titlen »Hvor går grænsen? Kemiske stoffer i mad og miljø«. Her udtrykkes naturligvis bekymring over, at udviklingen i anvendelsen af kemiske stoffer går for hurtigt, og det påpeges, at der bør sættes kraftigt på udviklingen af en ren teknologi. Der